

Nieuw-Vlaams Magazine

Februari 2018

- Jan Jambon zet mensensmokkelaars buitenspel
- De grote burgemeestersbabbel: zes jaar N-VA in het gemeentehuis

Ben Weyts strijdt tegen de schande van de 400 verkeersdoden

MAGAZINE VAN DE

NVA
DE VERANDERING WERKT

13 228

Zoveel werkzoekenden waren er minder in januari van dit jaar in vergelijking met januari 2017. Een daling van liefst 6 procent. De daling is zichtbaar voor elke leeftijdscategorie, studieniveau en werkloosheidsduur. Ook de werkloosheid onder allochtonen daalt. Het beleid van Vlaams minister van Werk Philippe Muyters werpt zijn vruchten af.

Isabel Albers (De Tijd)

@italbers op 26/01/2018

Ook Vlaanderen heeft alles te winnen met een dynamisch, zelfverzekerd Wallonië dat inzet op nieuwe groeimogelijkheden en Brussel dat uit het malgoverno treedt.

Stijn Baert (Universiteit Gent)

@Stijn_Baert op 14/02/2018

Je kunt moeilijk tegen voorstel Valerie Van Peel zijn (waarbij leefloners die werken meer overhouden, red.): enkel door focus op inactieven en inactiviteitsval gaan we werkzaamheidsgraad op niveau krijgen.

Laat de Catalaanse politieke gevangenen vrij! Vlaams Parlements lid Karl Vanlouwe had een duidelijke boodschap bij zijn bezoek aan het Europees Comité van de Regio's. Nog altijd zitten in Spanje Catalanen in de cel omdat ze opkomen voor een onafhankelijk Catalonië. Een Europese democratie onwaardig.

Nou moe

Er is geen bewijs dat gerepatrieerde Soedanezen worden gefolterd, concludeert het onderzoeksrapport over de kwestie-Soedan. Bij zo'n conclusie zou je toch niks dan blij en opgeluchte gezichten verwachten? Maar neen. Sommigen leken zowaar teleurgesteld. Anderen zagen hun (on)gelijk bevestigd en riepen dat er ook geen bewijs is dat er niet wordt gefolterd. Iets bewijzen dat niet is gebeurd? Daar is ons Vlaams boerenverstand te klein voor, geven we toe. Wij zijn gewoon blij dat er geen sprake is van foltering.

"Sommigen vinden de doelstelling zoveel als mogelijk mensen aan de slag te krijgen een vorm van pesterij. Dat is fout. Het dient een nobel doel waarvan iedereen de vruchten plukt. Het opkrikken van onze bijzonder lage werkzaamheidsgraad is dé magische sleutel om een pak economische en budgettaire problemen op te lossen."

Koen De Leus, chief economist BNP Paribas Fortis
op vrtnws.be, 1/02/2018

Goed bezig

"De PS die terug aan de macht komt." Dat antwoordde minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid Jan Jambon op de vraag van een student naar de grootste bedreiging voor België nu het dreigingsniveau daalde naar twee. De groeiende populariteit van minister Jambon en van staatssecretaris Theo Francken aan de andere kant van de taalgrens toont alvast aan dat ook steeds meer Franstaligen dat beginnen in te zien. De Verandering werkt, ook in Wallonië.

16

In Vlaanderen hebben duizenden veertigers, vijftigers of zestigers en hun families te maken met jongdementie. Vlaams volksvertegenwoordigers Peter Persyn, Tine Van der Vloet en Danielle Godderis-T'Jonck willen meer aandacht en ondersteuning voor die problematiek.

17

De enorme verschillen tussen de pensioenstelsels van ambtenaren, zelfstandigen en werknemers zijn vandaag nog moeilijk uit te leggen. Daarom ijvert de N-A voor de gelijke behandeling van alle gepensioneerden.

20

Jong N-VA wil de economische positie van de landbouwer versterken. De jongerenafdeling werkte daarom een visienota uit over het belang van de landbouwsector.

27

Vergeleek u uw loonbriefje van januari of februari al met dat van vorig jaar? Dankzij de tweede fase van de taxshift krijgt elke werknemer sinds begin 2018 weer meer nettoloon.

Grenzen

Na weken van gestook door de migratielobby was het Soedanrapport van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen duidelijk: er was en is niets mis met het beleid van Theo Francken. De getuigenissen waarmee Koert Debeuf en zijn Tahrir-instituut afkwamen, waren onbetrouwbaar. Er is geen bewijs gevonden van folteringen en de identificatiemissies uit Soedan waren niet problematisch. Alle heisa bleek - zoals voorspeld - om niets te gaan.

De furiositeit en de wellust waarmee allerlei ngo's en de linkse oppositie op deze kwestie sprongen, verraden echter dat er iets meer aan de hand is. Niet zozeer Theo Francken of zijn beleid vormen het probleem, als wel het bestaan van grenzen op zich. Men zegt misschien niet openlijk dat men voor open grenzen is, maar alle daden en voorstellen vanuit de linkerzijde wijzen op het tegendeel. Met rechtszaken en morele chantage wordt het beleid van Theo gedwarsboomd. Maar laat het duidelijk zijn: daar zullen wij nooit aan toegeven.

Zekerheid

Je kan niet aan de ene kant pleiten voor een duidelijk migratiebeleid en aan de andere kant elke poging om de grenzen te sluiten en om dat migratiebeleid af te dwingen onmogelijk maken. Het is het een of het ander.

Als we iedereen moeten opvangen, kunnen we ons sociaal systeem niet meer op het huidige niveau handhaven. Dan moeten we de sociale zekerheid beperken tot diegenen die ertoe hebben bijgedragen, of de sociale zekerheid stort in elkaar. En dat wil niemand.

Wij staan voor een beleid van gesloten Europese grenzen, met een strenge controle op migratie. Op die manier kunnen we talentvolle nieuwkomers absorberen en onze sociale zekerheid open en gul houden. Maar dan moeten we keuzes durven maken en het strenge maar rechtvaardige beleid van Theo Francken uitvoeren.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Hoe trekken we de Vlaamse film uit het dal?

De voorbije jaren kochten steeds minder Vlamingen een ticketje voor een Vlaamse film. Vlaams volksvertegenwoordiger Manuela Van Werde vraagt daarom dat de steun voor anderstalige films en de promotie van de Vlaamse film tegen het licht worden gehouden.

De beperkte interesse voor bepaalde producties is vaak voorspelbaar: anderstalige producties en verhaallijnen die ver van de leefwereld van de Vlaamse kijker afstaan, lokken sowieso weinig volk naar de bioscoop. “Het vele gemeenschapsgeld dat naar langspeelfilms gaat moeten we echter kunnen verantwoorden”, vindt Van Werde. “Daarom moeten we de werking van het Vlaams Audiovisueel Fonds kritisch bekijken.”

Vlaamse film promoten

“De promotionele ondersteuning voor de Vlaamse film in het buitenland werpt haar vruchten af. Maar de sector kan wel meer promotie gebruiken op het thuisfront”, aldus Van Werde. “Laat ons dus daarin investeren. Zo kunnen we de Vlaamse film een nieuw elan geven.”

“We moeten de Vlaamse film een nieuw elan geven”, vindt Manuela Van Werde.

Partner moet belastingvrij kunnen erven

Vlaams Parlementslid Jos Lantmeeters wil mensen na het overlijden van hun partner vrijstellen van erfbelasting. Ook bij de andere regeringspartners krijgt een afschaffing van deze ‘belasting op verdriet’ weerklank.

Wanneer je partner overlijdt, dan betaal je vandaag geen erfbelasting op de gezinswoning. Wie echter geen huis bezit, maar een tegenwaarde in geld, wordt wel belast op die erfenis. “Het nieuwe erfrecht is hét moment om daar iets aan te doen”, vindt Lantmeeters. Hij stelt voor om bij het overlijden van de partner een bepaald bedrag vrij te stellen van erfbelasting. Dat kan een tussenstap zijn naar een volledige vrijstelling van successierechten.

De N-VA vindt bovendien dat enkele érg hoge tarieven in de erfbelasting omlaag moeten. “De budgetten zijn natuurlijk niet onbeperkt”, waarschuwt Lantmeeters. “Maar de N-VA gaat volop voor een eenvoudigere, rechtvaardigere erfbelasting.”

Trouwen in geboortedorp: moet kunnen

Wat is er romantischer dan je jawoord te geven in je geboortedorp of in de stad waar je elkaar hebt leren kennen? De wet bepaalt vandaag echter dat je enkel kan trouwen in de gemeente waar je bent gedomicilieerd. Kamerlid Goedele Uyttersprot wil dat veranderen.

“Steeds vaker wonen koppels in de stad waar ze bijvoorbeeld werken”, zegt Uyttersprot. “Maar dat is niet altijd de plaats waar ze hun vriendenkring of familie hebben. Zou het niet veel fijner zijn als je de mooiste dag van je leven kan vieren waar je op-groeide of waar je elkaar je eerste kus gaf?”

Aantoonbare emotionele band

Belgen die in het buitenland wonen, kunnen nu al kiezen waar ze trouwen. Die regeling wil Goedele Uyttersprot uitbreiden naar alle Belgen. Toch zal een koppel niet eender welke plaats kunnen uitkiezen. “Trouwen in Brugge, gewoon omdat je dat een romantische stad vindt, zal niet mogelijk zijn. Er moet een emotionele band zijn met de plek waar je wil huwen.”

Binnenkort ook zonnepanelen op sociale huurwoningen

Binnenkort kunnen ook sociale woningen worden uitgerust met zonnepanelen. Vlaams Parlementslid Björn Anseeuw diende daartoe een voorstel van decreet in.

“Het is de huisvestingsmaatschappij die de zonnepanelen plaatst en ook betaalt”, legt Anseeuw uit. “Zij recupereert haar investering door die, gespreid over bijvoorbeeld 25 jaar, te verrekenen in de huurprijs. Maar dankzij de zonnepanelen krijgt de huurder wel een lagere elektriciteitsfactuur. Die verlaging is een pak groter dan de verhoging van de huurprijs. Zo bespaart hij gemakkelijk enkele honderden euro per jaar.” Sociale huisvestingsmaatschappijen zijn ervan overtuigd dat ze met dit voorstel binnen het jaar 20 000 sociale woningen met zonnepanelen kunnen uitrusten.

“Zonnepanelen op sociale woningen leiden tot een forse verlaging van de energiefactuur van de huurders”, weet Björn Anseeuw.

Vergetelheid Lambermontakkoord na 17 jaar rechtgezet

Inez De Coninck: “Vlaanderen is weldra ook wettelijk bevoegd voor lokale verkiezingen.”

Vlaanderen is bevoegd voor de organisatie van en de regels rond de lokale verkiezingen. Dat werd in 2001 beslist in het Lambermontakkoord. Maar twee jaar geleden merkte de Raad van State op dat dit nooit in een wet werd gegoten. Die vergetelheid wil Kamerlid Inez De Coninck nu rechtzetten.

Hoewel Vlaanderen bij de twee vorige gemeenteraadsverkiezingen al gebruik maakte van eigen campagne- en financieringsregels, was volgens de letter van de wet de federale overheid daarvoor nog steeds verantwoordelijk. “Alle regio’s zijn vragende partij om die vergetelheid recht te zetten”, stelt De Coninck. “En daarvoor hebben we ook een tweederdemeerderheid in de Kamer.” Als het parlement de wetswijziging goedkeurt, zal Vlaanderen onder meer de verkiezingsuitgaven en de plafonds voor campagnes van politieke partijen zelf kunnen regelen.

Justitie 21ste eeuw vereist goed opgeleid personeel

In januari werd een drugsbende vrijgelaten omdat het personeel van de Brusselse rechtbank een audioverhoor niet digitaal kon afspelen. “Deze kolder toont aan dat goed opgeleid personeel essentieel is om Justitie de 21ste eeuw binnen te loodsen”, zegt Kamerlid Sophie De Wit.

De voorzitter van de Brusselse rechtbank greep de vrijspraak aan om meer middelen te eisen voor Justitie. “Maar de middelen waren er wel degelijk”, zegt De Wit. “Alleen wist zijn personeel niet hoe het geluidsbestand op een computer moest worden afgespeeld.”

Vertrouwen in Justitie herwinnen

Deze regering hervormt Justitie in ijltempo en maakt ook middelen vrij daarvoor. Maar De Wit erkent dat er meer nodig is om Justitie te moderniseren. “Extra geld en materiaal op zich volstaan niet. We moeten ook het rechtbankpersoneel goed opleiden. Enkel zo kan de burger zijn vertrouwen in Justitie herwinnen.”

Middelen zijn één ding, daarmee kunnen omgaan een ander.

Elk kind gelijk voor de fiscus

Ongeacht het aantal kinderen dat een gezin telt, moet de belastingvrije som per kind gelijk zijn, vindt minister van Financiën Johan Van Overtveldt. Momenteel ligt die som bij grote gezinnen veel hoger dan bij ouders die slechts één kind opvoeden.

Voor één kind ligt de belastingvrije som vandaag op 1 550 euro. Maar hoe groter het kroost, hoe sneller dat bedrag stijgt. Zo geniet een gezin van vier kinderen een fiscale vrijstelling van bijna 3 600 euro per kind. Heel eerlijk kan je dat niet noemen.

Identieke belastingvrije som voor elk kind

“Wat ik voorstel, ligt in de lijn van wat de Vlaamse Regering al deed met de kinderbijslag”, zegt Van Overtveldt. “Omwille van de kiescampagnes van 2018 en 2019 zullen we tijdens deze legislatuur wellicht niet meer de hele personenbelasting kunnen hervormen. Maar ik heb er goede hoop op dat we die eengemaakte belastingvrije som per kind wel nog kunnen realiseren.”

Correcte en transparante bestuurdersvergoedingen

Bijna negentig procent van de bestuurdersvergoedingen in organisaties van de Vlaamse overheid ligt lager dan die van besturen uit vergelijkbare sectoren. Dat blijkt uit een onafhankelijke studie die minister-president Geert Bourgeois liet uitvoeren.

De bestuurdersvergoedingen die toch hoger liggen, worden verminderd tot het niveau dat de studie aanbeveelt. Daarnaast besliste de Vlaamse Regering om alleen nog vaste vergoedingen te betalen aan bestuurders die op jaarbasis minstens twee derde van de vergaderingen bijwonen.

Correcte vergoeding

“We waken erover dat de bestuurdersvergoedingen niet te hoog zijn. Maar we willen ook niet de populistische toer op gaan. Wanneer mensen een mandaat opnemen en tijd investeren, mogen zij daar ook een correcte vergoeding voor krijgen”, besluit minister-president Bourgeois.

“Deze Vlaamse Regering waakt erover dat de bestuurdersvergoedingen niet te hoog zijn”, aldus Geert Bourgeois.

Nieuwe mijnenvegers voor Defensie

Defensie krijgt er tegen 2023 zes nieuwe mijnenbestrijdingsschepen bij. “De nieuwe vloot zal onze voortrekkersrol in de maritieme mijnenbestrijding bevestigen”, zegt minister van Defensie Steven Vandeput.

Het mijnenvrij houden van onze wateren is cruciaal voor onze economie. Vaarroutes zijn grotendeels veilig, maar er zijn ook veel economische activiteiten buiten die vaarroutes. Denk aan windmolenparken, pijpleidingen en kabelnetwerken. “Met deze schepen zullen we voldoende capaciteit hebben voor mijnenbestrijding in onze eigen wateren, en tegelijk voor inzet in buitenlandse operaties”, aldus Vandeput. Met deze beslissing krijgt een eerste groot investeringsdossier voor Defensie in 2018 groen licht.

5 300 extra jobs dankzij buitenlandse investeringen

In 2017 investeerden buitenlandse bedrijven in totaal 2,08 miljard euro in 215 projecten in Vlaanderen. “Dat levert 5 377 extra jobs op, het hoogste aantal in 15 jaar tijd”, zegt minister-president Geert Bourgeois.

Productie en logistiek blijven de voornaamste activiteiten van buitenlandse investeerders in Vlaanderen. Maar vooral de stijging van het aantal jobs in onderzoek en ontwikkeling valt op. Een gevolg van het aantrekkelijke belastingregime voor onderzoekers in onze regio en van de Vlaamse focus op de vierde industriële revolutie.

“Bedrijven die samenwerken met onze onderzoeksinstituten, verankeren zich hier vaak op die manier”, stelt minister-president Bourgeois. “De Vlaamse Regering blijft er daarom ook resoluut verder op inzetten.”

Vooraf de stijging van het aantal jobs in onderzoek en ontwikkeling valt op.

Maatschappelijke tegenverhalen bestrijden radicalisering

Vlaams minister van Inburgering Liesbeth Homans gaat de strijd aan met extremistische propaganda. Ze maakt middelen vrij voor tegenverhalen waarmee burgers, lokale besturen, het onderwijs en het middenveld de haatboodschap van groeperingen als IS kunnen counteren.

Terreurorganisatie IS verlegt de laatste maanden haar tactiek naar diverse mediakanalen, waarbij ze sympathisanten oproept om bij ons tot actie over te gaan. “Alternatieve stemmen zijn nog te weinig te horen”, stelt Homans. “Maar met emotionele of theologische argumenten kunnen we de hypocrisie en onwaarheden van IS aantonen.”

#Jihadanders

Die tegenverhalen bestaan bijvoorbeeld uit slogans, cartoons of sprekende citaten op Facebook. Videoboodschappen kunnen dan weer de ‘feiten’ van extremistische ideologieën checken en met spraakmakende beelden een historische, neutrale boodschap verspreiden. “Op die manier bieden we weerwerk aan radicale verhalen uit verschillende hoeken van de maatschappij”, besluit minister Homans.

Liesbeth Homans: “Alternatieve stemmen moeten extremisten weerwerk bieden.”

Belastingbrief wordt eenvoudiger

Leuk is de jaarlijkse belastingaangifte nooit. Maar minister van Financiën Johan Van Overtveldt en staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging Theo Francken maken het u wel eenvoudiger en makkelijker. Binnenkort zullen drie miljoen belastingplichtigen immers kunnen genieten van een vereenvoudigde aangifte.

Daarin zijn de fiscale gegevens waarover de overheid beschikt al ingevuld. Je moet dan alleen nog controleren of de gegevens volledig en correct zijn. Tot nu toe gold er voor een vereenvoudigde aangifte een maximumbedrag aan bezoldigingen. Die voorwaarde wordt nu afgeschaft. De doelgroep breidt zo uit met 800 000 personen. Wie een lening heeft lopen of inkomsten uit het buitenland krijgt, moet wel nog steeds zelf een aangifte indienen.

Maatregel maakt u het leven makkelijker

“Dit vermindert de administratie voor overheid én burger”, zegt minister van Financiën Johan Van Overtveldt. “94 procent van de belastingplichtigen gaat immers akkoord met de vereenvoudigde aangifte.” Staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging Theo Francken sluit zich daarbij aan. “Het is een kerntaak van mijn beleid om het leven van burgers en ondernemingen te vergemakkelijken. Deze maatregel is daarvan een toonvoorbeeld.”

De grote burgemeestersbabbel

Zes jaar N-VA in het gemeentehuis

Over een kleine acht maanden trekken we naar de lokale stembus. In 2012 deden we dat met de vastberaden wil om de N-VA te verankeren in de Dorpsstraat. En dat lukte. Over heel Vlaanderen namen N-VA-burgemeesters hun intrek in stads- en gemeentehuizen. Dik vijf jaar later zitten we met vier van hen rond de tafel en kijken we terug op hun eerste legislatuur.

“Op 14 oktober kleurde Vlaanderen voluit en krachtig zwart-geel.” Zo omschreef voorzitter Bart De Wever de uitslag van de lokale verkiezingen van oktober 2012. We trokken toen naar de kiezer met de belofte van Verandering. In veel steden en gemeenten kregen we van de kiezer het mandaat om die belofte waar te maken. Hoe bracht de N-VA het ervan af? En konden we voor die Verandering zorgen?

Frieda Brepoels (Bilzen): “Ervoor zorgen dat de centen in orde zijn, is altijd een speerpunt geweest van de N-VA. En daar hebben we in Bilzen meteen hard aan moeten werken. Na 25 jaar onder het burgemeesterschap van Johan Sauwens (CD&V) was Bilzen uitgegroeid tot een van de schuldenkampioenen van Vlaanderen. Ondanks het feit dat we in zes jaar tijd meer dan 100 miljoen

euro zullen geïnvesteerd hebben, heeft de N-VA de schuld sterk afgebouwd, daalden de belastingen en werd er flink bespaard op het eigen apparaat. Dus ja, de Verandering is zeker voelbaar.”

Joris Nachtergaele (Maarkedal): “Een goed financieel beleid was ook voor ons een eerste speerpunt. Besparen én investeren. Wij hebben de afgelopen vijf jaar een echte kwantumsprong gemaakt. We hebben alles omgegooid. Van de communicatieve positionering van onze gemeente over de personeelsorganisatie, de interne organisatie en werkprocessen tot het uitwerken van een ambitieuze investeringsportefeuille. Ondanks die zware investeringen heb-

ben we onze financiën kerngezond kunnen houden.”

Luc Deconinck (Sint-Pieters-Leeuw): “Het vernieuwende en dynamische beleid dat de N-VA in de campagne beloofde, hebben we ook in Sint-Pieters-Leeuw meteen in het bestuursakkoord vastgelegd en nadien kortdaat uitgevoerd. Meer efficiëntie in het bestuur was de rode draad doorheen al onze beslissingen.”

Lieven Dehandschutter (Sint-Niklaas): “De Verandering komt erop neer dat we de vijf speerpunten van ons verkiezingsprogramma hebben waargemaakt. Met tastbare beleidsdaden inzake veiligheid, mobiliteit, dienstverlening en participatie.”

De N-VA staat voor een Veilig, Vlaams en Verantwoord beleid. In hoeverre heeft u deze drie pijlers ingevuld in uw beleid?

Frieda: “Ik denk dat we ons financieel beleid gerust verantwoord mogen noemen. We hebben ook veel geïnvesteerd in een uitgebreid veiligheidsbeleid, met bijvoorbeeld ANPR-camera’s, WhatsApp-groepen voor snelle meldingen en een duidelijke GAS-regeling tegen kleine overlast. Onze inspanningen voor verkeersveiligheid waren ook niet min: fietsstraten, veilige schoolomgevingen, fietspaden en verkeersremmende maatregelen. En wat betreft het Vlaamse gegeven, onze verenigingen en vrijwilligers: die krijgen in Bilzen heel wat steun. We vergeten ook onze inwoners met een beperking niet. Die moeten actief kunnen deelnemen aan ons rijke verenigingsleven.”

Luc: “Sint-Pieters-Leeuw was een voorloper in het plaatsen van ANPR-camera’s. En hier in de Vlaamse Rand is een uitgesproken Vlaams beleid uiteraard een N-VA-speerpunt. De oprichting van een dienst Vlaams beleid, extra taallessen voor de ouders van schoolgaande kinderen, een charter rond het taalgebruik in scholen en sportclubs, en uiteraard een strikte toepassing van de taalwetten zijn maar enkele van onze verwezenlijkingen. En dan mag ik zeker de uittreding van zestien Vlaamse gemeenten uit de Brusselse intercommunale Vivaqua niet vergeten. Dat is een kleine staatsvorming op zich!”

Joris: “In een landelijke gemeente als

Maarkedal wordt het thema veiligheid helemaal anders ingevuld dan in een stad. We hebben heel lage criminaliteitscijfers en geen samenlevingsproblemen, ook niet als taalgrensgemeente. Mensen maken zich vooral druk om het verkeer: sluiptverkeer, zwaar vervoer op kleine wegen, een absoluut gebrek aan fietspaden. En daarnaar proberen we toch goed te luisteren. Zo hebben we op veel plaatsen ingegrepen met nieuwe infrastructuur en politiecontroles. En de komende jaren leggen we 22 kilometer fietspaden aan.”

Lieven: “Wij maken iedere dag werk van een Veilig, Vlaams en Verantwoord beleid. Camera’s en Buurt Informatie Netwerken (BIN’s) zijn typische N-VA-maatregelen. Met resultaat. Het gekende rechten-en-plichtenverhaal uit zich in veel facetten van ons beleid. We zijn verantwoordelijk, maar vragen ook verantwoordelijkheid van onze burgers, verenigingen en ondernemingen.”

Een ‘N-VA-gemeente’, bestaat dat? Heeft een gemeente waar de N-VA het beleid bepaalt fundamentele kenmerken?

Frieda: “Een N-VA-gemeente? Dat zou dan eentje moeten zijn met een volstrekte meerderheid. Was het maar waar (*lacht*). De wijze waarop de N-VA echt haar stempel op het beleid kan drukken, is sterk afhankelijk van de personen die de mandaten invullen. Dat zal niet in alle gemeenten op dezelfde manier gebeuren. Maar we mogen er toch vanuit gaan dat waar de N-VA mee bestuurt, de focus ligt op een

Maarkedal, de Vlaamse Ardennen op hun mooist

Joris Nachtergaele nam begin 2016 de sjerp over in het Oost-Vlaamse Maarkedal, pal in de Vlaamse Ardennen. Je hoeft geen koersfanaat te zijn om de Taaienbergen en de Eikenbergen te kennen. Maarkedal is een verzameling dorpjes met lieflijke namen als Nukerke, Schorisse, Louise-Marie, ... te midden de hellingen en glooiende heuvels.

In 2012 haalde de N-VA er 26,7 procent. Onze partij bestuurt er samen met Maarkedal Leef/ Open Vld.

transparant en zuinig beleid. En een beleid waarvan elke inwoner de vruchten kan plukken als hij, vanuit onze visie op rechten en plichten, deel uitmaakt van de lokale gemeenschap.”

Joris: “Een N-VA-gemeente is een gemeente die wordt bestuurd op basis van gezond verstand in functie van het algemeen belang. Los van verzuilde belangengroepen en -netwerken. Het draait om verantwoordelijkheid nemen en geven. En ik meen ook graag dat een N-VA-gemeente een warme gemeente is waar het samenleven nog wordt gekoesterd en gestimuleerd.”

Lieven: “Dat kan ik honderd procent beamen. Dat is gemeenschapsvorming. Het aanmoedigen van die samenhangigheid is een typische N-VA-eigenschap. Daar zetten we in Sint-Niklaas sterk op in. Al wie initiatief wil nemen, ondersteunen we graag.”

Luc: “Ik ben ervan overtuigd dat een ‘N-VA-gemeente’ bestaat. We bekijken de zaken met ongebonden blik, zonder zuilen of standen. We richten ons beleid op de kerntaken van de gemeente en zorgen voor ruime inspraak, waarna we de zaken afwegen en beslissen. Dat is volgens mij de typische N-VA-aanpak. We passen ook zeer consequent het principe van rechten en plichten toe. Zo moeten leefloners bij ons een individueel traject volgen, waaraan we verplichte taallessen koppelen.”

Geldt dat ook voor het beeld van een ‘N-VA-burgemeester’?

Lieven: “Ik vind van wel. Maar even belangrijk is dat je als burgemeester vertrouwen uitstraalt, en dat je aanspreekbaar bent. Dat begint met te luisteren naar de mensen en ze ernstig te nemen. Dat wil niet zeggen dat je alles moet realiseren wat mensen ook maar wensen, integendeel. Maar je moet ze wel kunnen uitleggen waarom je iets doet of niet. Toen ik dertig jaar geleden voor het eerst als gemeenteraadslid werd gekozen, zei een bode me:

Bilzen, een tikkeltje eigenzinnig

Voor Rock Werchter de festivalzomer domineerde, was Jazz Bilzen hét rockfestival van Vlaanderen. Maar er is zoveel meer te zien in deze stad met een rijk verleden, waarvan de landcommanderij Alden Biesen een mooie getuige is. Bilzen eist zijn plaats op tussen grotere Limburgse burens Genk, Hasselt en zelfs Maastricht, met een levendig uitgaansleven, een volle culturele agenda en een bruisende winkelkern. **Frieda Brepoels** stond mee aan de wieg van de N-VA. Ze was jarenlang federaal en Europees parlamentslid, tot ze in 2012 burgemeester werd van haar geboortestad. De N-VA haalde toen 28,1 procent.

‘Vergeet dat je voor iedereen goed kunt doen, maar je moet iedereen wel gelijk behandelen.’ Wat je voor iemand doet, moet je ook kunnen doen voor iemand anders in gelijkaardige omstandigheden.”

Frieda: “Als persoon kan je zelf bepalen hoe je je profileert en hoe je het beleid vormgeeft. De burgemeester is het eerste aanspreekpunt en vaak ook de laatste redingsboei. Dan kan je dat etiket van N-VA-burgemeester zelf invullen.”

Joris: “Daar ben ik het mee eens. Iedereen heeft zijn eigen stijl. Van absolute dossiervreter tot volkse burgemeester die alle inwoners bij naam kent. Ikzelf zit daar ergens tussenin, vermoed ik. Als burgemeester moet je de mensen graag zien en graag onder de mensen zijn. Een aantal van mijn collega-burgemeesters van de N-VA zijn ondertussen trouwens echte vrienden geworden, waarmee ik regelmatig afspreek.

Dus misschien is er wel iets ondefinieerbaars wat ons kenmerkt en bindt.”

Luc: “Ik denk wel dat de burger het gevoel heeft dat de gemeente nu dynamischer wordt geleid. Dat er korter op de bal wordt gespeeld en dat het beleid correct en rechtvaardig is. Maar eigenlijk zou je dat aan de inwoners zelf moeten vragen (*lacht*).”

Voor de N-VA is gemeenschapsvorming van enorm belang. Dat begint van onderuit, in de dorpen en steden. Hoe uit zich dat in jullie beleid?

Frieda: “Praten met de mensen. Hen degelijk informeren en hen vooral laten participeren. Onze vrijwilligerscentrale is daarvan een mooi voorbeeld. We vragen ook advies aan onze ‘BIES 100’. Dat is een adviesraad van honderd Bilzenaars. We organiseren regelmatige wijkbabbels met de wijkagenten, we hebben taalcoaches, 80-plus-bezoekers, dorpsrestaurants gekop-

Sint-Pieters-Leeuw, roos in het Pajottenland

Het Pajottenland wordt ook wel eens het Toscane van het Noorden genoemd omwille van zijn groene heuvels. Middenin deze parel ligt Sint-Pieters-Leeuw. De gemeente is niet alleen gekend om de grootste rozentuin van Europa. Ze is ook en vooral de thuis van de Lambiek, het oudste nog bestaande Vlaamse bier. In 2012 werd de N-VA er in één klap de grootste partij, met 26,4 procent van de stemmen. **Luc Deconinck** mocht dan ook plaatsnemen in het burgemeesterskabinet.

peld aan repaircafés in elke deelgemeente, kunst in de dorpen, een groot vrijwilligersfeest, ...”

Joris: “Inderdaad, de mensen vinden dat belangrijk. Een voorbeeldje: in ons kleine dorp organiseerden we voor het eerst een avondmarkt op 11 juli. Daar kwam meteen duizend man op af! Gemeenschapsvorming is dan ook de kern van ons beleid. Zo proberen we om actief lokale tradities te ondersteunen. We zetten ook sterk in op een uitgebreid cultureel aanbod, en via de organisatie van tal van manifestaties proberen we een echt dorpsgevoel te creëren.”

Luc: “Onze verenigingen zijn de ruggraat van de lokale gemeenschap. Daarom ondersteunen we hen ook, financieel en logistiek. Wij voeren bovendien een sterk integratiebeleid. Alle nieuwkomers krijgen een individueel begeleidingstraject aangeboden en worden naar taallessen geleid.”

Lieven: “Gemeenschapsvorming is het cement van onze samenleving en begint inderdaad van onderuit. Sint-Niklaas heeft zo’n 120 wijk-, buurt- en straatcomités. Die ondersteunen wij met het stadsbestuur op logistiek en financieel vlak. Op veel plaatsen vervangen zij het klassieke, dikwijls parochiale verenigingsleven, dat door de jaren heen is verouderd, verschaald of verdwenen.”

‘Politiek is een hondienstiel’, horen we vaak. Geldt dat voor de lokale politiek? Frieda (vrolijk verontwaardigd): “Hondienstiel!? Burgemeester zijn is een heel mooie en uitdagende job! Al moet ik toegeven dat het ook de zwaarste job is uit mijn politieke carrière - en ik ben gedeputeerde, federaal en Europees parlamentslid geweest. Je bent overal welkom, maar de mensen zijn erg veeleisend geworden en niet op hun mondje gevallen. De sociale media doen daar nog een schepje bovenop. Iedereen wil meteen resultaat zien, terwijl je afhankelijk bent van zoveel factoren. Afijn, je moet het graag doen. En

gelukkig doe ik het effectief heel graag!”

Lieven: “Ik heb net als Frieda al een heel politiek parkoers afgelegd, tot in het Vlaams Parlement. Burgemeester is de moeilijkste maar ook de mooiste job. De burgervader zijn van de stad waar je je al een heel leven thuis voelt: mooier kan toch niet? Dus nee, geen hondienstiel. Ik ga nooit ergens met tegenzin heen.”

Sint-Niklaas, stad van de Sint en 1000 luchtballonnen

Wie Sint-Niklaas zegt, zegt de grootste Grote Markt van Vlaanderen, luchtballonnen en Sinterklaas. Maar de hoofdstad van het Waasland heeft zoveel meer te bieden.

Best samengevat: Sint-Niklaas ligt net ver genoeg af van én dicht genoeg bij Antwerpen. De N-VA haalde er in 2012 op haar eentje meer stemmen dan het gezamenlijke resultaat van het kartel waarmee we in 2006 naar de kiezer trokken. Dat zegt voldoende. In het unieke kantoor van de burgemeester zetelt sindsdien **Lieven Dehandschutter**.

Luc: “Het is inderdaad een heel intensieve taak, maar als burgemeester krijg je er ook heel veel voor terug. De mensen waardeer je inzet en laten dat ook merken. Daaruit put je kracht.”

Joris (knikt): “Dat dichtbij staan is heel erg mooi, maar het kan soms ook verstikkend zijn. Je bent voor veel mensen het eerste aanspreekpunt voor zowat alles wat er in de politiek of zelfs in hun persoonlijke leven gebeurt. Je ziet veel, je hoort veel en je weet veel. Je moet soms dus een dik vel hebben. Je kan nooit voor iedereen goed doen. Beslissingen nemen betekent keuzes maken. En bij het maken van een keuze zijn er per definitie verliezers. Maar je leert daarmee al snel omgaan.”

Overal in Vlaanderen zijn onze afdelingen in volle voorbereiding voor de lokale verkiezingen. Programma’s opstellen, kandidaten zoeken, lijstvorming, campagne voeren, ... Welke goede raad geven jullie hen mee?

Joris: “Bij een goeie campagne draait het mijn inziens om drie zaken: sfeer, timing en zelfrelativering. Zonder goeie ploegsfeer win je geen verkiezingen. Een ploeg moet draaien. Er moet goesting, plezier, positivisme en enthousiasme zijn. Begin er ook op tijd mee. Een goeie portie humor en zelfrelativering doen de rest. Neem jezelf niet al te serieus. En doe geen dingen die je niet liggen.”

Luc: “Ik treed mijn collega bij: begin er op tijd aan, speur intensief naar nieuwe kandidaten die stevig voet aan de grond hebben in verschillende middens, en stel je programma en lijst nu al op. In Sint-Pieters-Leeuw zijn we daarmee al rond. Zo hebben we tijdens de campagneperiode de tijd om - letterlijk - buiten te komen en naar de burgers toe te gaan. Want verkiezingen win je niet van achter je bureau.”

Lieven: “Zorg bovendien dat je programma concreet, realistisch en betaalbaar is en dat het zoveel mogelijk mensen aanspreekt. Blijf jezelf in de campagne en maak op tijd nieuwe, jonge kandidaten bekend.”

Frieda: “Ook belangrijk: beloof de mensen niet te veel. Wees realistisch en vooral heel erg creatief. Met kleine zaken en weinig geld kan je soms grote dingen doen. Probeer zo eerlijk mogelijk te zijn, dat duurt het langst. Blijf altijd positief en voornaam en doe je best. Dan kan je jezelf alvast niets verwijten.”

Vlaams Verkeersveiligheidsplan pakt 'schande van de 400' aan

Ben Weyts was nog maar net ingezworen als Vlaams minister van Mobiliteit of hij werd al geconfronteerd met 'de schande van de 400' verkeersdoden in 2014. Sindsdien voert hij een gedreven strijd om het aantal verkeersdoden in Vlaanderen terug te dringen. Met succes.

2014 was een zwart jaar voor de verkeersveiligheid in Vlaanderen. Na een jarenlange stagnering nam het aantal dodelijke slachtoffers op onze wegen opnieuw toe. De dodentol steeg naar 400. Of zoals de toen pas aangetreden Ben Weyts dat noemde: 'de schande van de 400'.

Vlaams Verkeersveiligheidsplan

Weyts bleef niet bij de pakken zitten. Onder zijn leiding werd er een omvattend Vlaams Verkeersveiligheidsplan uitgedokterd. Die inspanningen beginnen stilaan vruchten af te werpen. In 2016 daalde het aantal verkeersdoden met vijftien procent. En in de eerste drie kwartalen van 2017 was er een daling die afstevent op twintig procent.

De strijd tegen 'de schande van de 400' werd geopend op verschillende fronten. We pikken er drie speerpunten uit:

1 Trajectcontroles: efficiënt en rechtvaardig

Ben Weyts investeert fors in nieuwe trajectcontroles. Dat is een rechtvaardig systeem, want niemand wordt 'gepakt' op een momentopname. Alleen wie over langere afstand echt te snel rijdt, krijgt een boete. Maar het is vooral een heel efficiënt systeem, want het aantal ongevallen daalt drastisch op plaatsen waar een trajectcontrole wordt geïnstalleerd. Er

zijn op dit moment een 25-tal trajectcontroles, maar dat aantal zal snel oplopen. Weyts wil elk jaar 20 nieuwe trajectcontroles installeren op gewestwegen. Oude analoge flitspalen worden bovendien omgebouwd tot trajectcontroles, wat goed is voor nog eens 100 nieuwe trajectcontroles.

lijke manoeuvres, de oefenfase voor het behalen van een rijbewijs werd uitgebreid van drie naar negen maanden en er komt een terugkoment voor chauffeurs die een half jaar rondrijden met hun rijbewijs. Allemaal onder het motto: als we de dodentol lager willen, dan moet de lat hoger.

3 Investeren in veilige (fiets)wegen

Menselijke fouten corrigeren of voorkomen is belangrijk, maar ook onze wegen moeten veiliger worden. Minis-

Ben Weyts: "Als we de dodentol lager willen, dan moet de lat hoger."

2 Rijopleiding legt de lat hoger

Beginnende chauffeurs zijn jammer genoeg oververtegenwoordigd in de ongevallenstatistieken. Daarom werd de rijopleiding helemaal hertimmerd: er kwam onder andere een curriculum voor het rijbewijs B, het theoretische examen werd bijgestuurd zodat zwaardere fouten zwaarder worden bestraft, het praktijkexamen werd uitgebreid met een gevaarherkennings-test, rijden met GPS en extra moge-

ter Weyts stelde daarom een groot-scheeps Werkplan op. Dat voorziet fors hogere investeringsbudgetten voor de Vlaamse wegen. Het budget voor de autowegen steeg met 17,5 procent. Het investeringsbudget voor de fietsverbindingen steeg zelfs met 25 procent.

Zo kunnen de wegen stap na stap worden uitgebouwd tot veilige verbindingen, waar minder dodelijke ongevallen gebeuren.

Jan Jambon zet smokkelaars buitenspel

Mensensmokkelaars gaan ook in ons land steeds driester te werk. Ze verdienen grof geld op de kap van transmigranten door hen een illegale oversteek naar het Verenigd Koninkrijk te verpatsen, bijvoorbeeld in de laadruimte van de vrachtwagen van een nietsvermoedende chauffeur.

Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken Jan Jambon wil paal en perk stellen aan die praktijk en lanceerde daarom een groot actieplan tegen illegale migratie en mensen-smokkel. Het meest in het oog springende onderdeel van het plan zijn de dagelijkse controleacties van de politie. Die vinden niet alleen plaats langs snelwegparkings, maar ook bijvoorbeeld in havens en spoorwegstations, en op trein en bus. De politie stelde namelijk vast dat het station Brussel-Noord steeds vaker een knooppunt is waar illegale transmigranten op de trein worden gezet richting kust.

Smokkelnetwerken aanpakken

“Als de politie illegale transmigranten aantreft, dan worden die onverbidde-lijk opgepakt en bekijken we of ze het land kunnen worden uitgezet”, zegt minister Jambon. “Vluchtelingen krijgen de kans om asiel aan te vragen. Maar als ze dat weigeren, dan kiezen ze bewust voor de illegaliteit. Als overheid moeten we daartegen optreden. Het kan niet de bedoeling zijn om transmigranten zonder verblijfsvergunning het valse gevoel te geven dat ze op ons grondgebied gelijk wat kunnen doen. Maar vooral willen we de smokkelnetwerken achter de illegale migratie aanpakken. We willen de bendes laten voelen dat ze in ons land niet welkom zijn en hen het werken onmogelijk maken.”

Behalve controleacties door de politie omvat het plan-Jambon ook extra bewaking door privéagenten met speurhonden. Elke nacht worden in totaal vijf snelwegparkings bewaakt. Welke parkings dat zijn, varieert van dag tot dag. De privébewaking komt bovenop de structurele beveiligingsmaatregelen, zoals nieuwe omheiningen en camerasystemen, die Vlaams minister van Mobiliteit Ben Weyts in zijn plan voor de parkings voorziet.

Informatie samenleggen

Al na één week was duidelijk dat de acties op de snelwegparkings renderen. Het aantal transmigranten dat

nog werd aangetroffen, verdween als sneeuw voor de zon. Maar daarmee is het probleem natuurlijk niet opgelost, want smokkelbendes zijn creatief in het vinden van nieuwe routes en werkmethoden. Minister Jambon

“

Smokkelbendes zijn creatief in het vinden van nieuwe routes en werkmethoden.

heeft daarom een speciale taskforce bijeengeroepen, die bestaat uit verschillende politie- en gerechtelijke diensten. “De taskforce moet alle informatie die we verzamelen over smokkelbendes transparant bij elkaar leggen, zodat we de bendes met gerichte acties het leven zuur kunnen maken. Dat moet consequent gebeuren. Anders blijft het dweilen met de kraan open”, aldus nog Jambon.

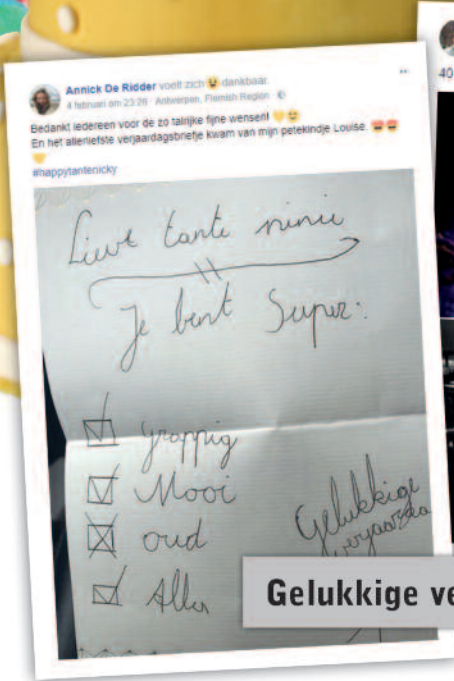

Bovenop de structurele beveiligingsmaatregelen komt er op snelwegparkings ook extra bewaking door privéagenten.

West-Vlaamse parlementsleden bezoeken Zeepreventorium De Haan

Een tiental West-Vlaamse parlementsleden bracht onlangs een werkbezoek aan het gerenommeerde Zeepreventorium in De Haan. Het Zeepreventorium werd in 1925 opgericht met de steun van de familie Solvay, om tuberculosepatiënten te verzorgen. Later verschoof de klemtoon naar jonge patiënten met astma en mucoviscidose. Vandaag worden er ook obesitas en enkele zeldzame aandoeningen behandeld.

Gelukkige verjaardag, Annick en Theo!

Jong geleerd ...

Vlaams Parlements lid **Bert Maertens** heeft met zijn dochtertje een erg goedlachse hulppostbode aan zijn zijde. Met zoveel enthousiasme is het busje van huis-aan-huisblaadjes in Izegem een fluitje van een cent!

Piet de Bruyn en Helga Stevens vallen in de prijzen

“Helga Stevens bewijst dat het ook anders kan en dat een vlijtig EP-lid, ondanks een grote handicap, wel praktische resultaten kan boeken.”
(Ambassadeur op rust Theo Lansloot in Doorbraak, 9/02/2018)

“Het werk van Piet De Bruyn is het eerste omvangrijke Europese rapport dat de rechten van intersekse personen verdedigt.”
(Çavaria-woordvoerder Jeroen Borghs in Metro, 7/01/2018)

Vlaams Parlementslid **Piet De Bruyn** werd in de bloemetjes gezet door de holebi- en transgenderkoepel Çavaria. Hij wordt specifiek gelauwerd als rapporteur voor de rechten van LGBTI-persoon in de Raad van Europa.

The Parliament Magazine vindt **Helga Stevens** een van de drie beste Europarlementsleden in de commissie Werk en Sociale Zaken. Ze zet zich daar in voor de rechten van mensen met een beperking en gaat de strijd tegen sociale dumping aan.

Oilsjt Carnaval, e gralèk fistjn

U herkent ongetwijfeld onze Kamerleden **Sarah Smeyers** en **Christoph D’Haese**, respectievelijk ook OCWM-voorzitter en burgemeester van Aalst. “Tomorrowland is eigenlijk uitgevonden in Aalst”, aldus Christoph. “We vieren hier drie dagen en drie nachten feest op een knotsgekke manier.”

Jongdementie vraagt om extra aandacht en steun

In Vlaanderen hebben meer dan 5 400 veertigers, vijftigers of zestigers en hun families te maken met jongdementie. In een resolutie vragen Vlaams volksvertegenwoordigers Peter Persyn, Tine Van der Vloet en Danielle Godderis-T'Jonck extra aandacht en ondersteuning voor deze problematiek.

We spreken van jongdementie wanneer symptomen van dementie zich manifesteren voor het 65ste levensjaar. De impact van jongdementie op de veertigers, vijftigers en zestigers die ermee te maken krijgen en hun naaste omgeving is enorm. Wat als hij of zij plots essentiële zaken vergeet, vraagt wie of waar hij is, eigenaardige beslissingen neemt? Ouders, een partner, broers of zussen die actief in het leven staan wordt plots een halt toegeroepen.

“Mensen met jongdementie en hun naaste omgeving hebben zeer specifieke zorgnoden en -behoeften.”

In een resolutie vragen Vlaams volksvertegenwoordigers Peter Persyn, Tine Van der Vloet en Danielle Godderis-T'Jonck extra aandacht en ondersteuning voor deze problematiek. Samen met de sector (Expertisecentrum Dementie Vlaanderen & Woonzorgnet-Dijleland) organiseerde Peter Persyn een persconferentie om de problema-

tiek onder de aandacht te brengen. Vanuit de praktijk beaamde het werkveld de nood aan doelgericht beleid.

Atypische symptomen

“De diagnosestelling is moeilijk en kan jaren duren”, aldus Persyn over de aandoening. De symptomen zijn atypisch en doen denken aan vermoeidheid, burn-out, depressie. We verbinden dementie ook niet meteen met personen van veertig, vijftig of zestig jaar. Er is bovendien weinig wetenschappelijk onderzoek beschikbaar, wat de diagnosestelling en opvolging bemoeilijkt. “Daarom vragen we extra aandacht voor wetenschappelijk onderzoek en sensibilisering over jongdementie. Dat moet leiden tot meer inzicht, snellere diagnoses en snellere ondersteuning.”

Mensen met jongdementie en hun naaste omgeving hebben immers zeer specifieke zorgnoden en -behoeften. Vandaag is er in Vlaanderen al een specifiek aanbod voor personen met

jongdementie, maar dat is veelal niet gekend.

Fysieke en psychologische ondersteuning

“De ondersteuning moet worden uitgebreid”, vindt Persyn. “Bij de zorgnood die volgt op de ingrijpende diagnose van jongdementie doet men vaak een beroep op vrijwillige en professionele ondersteuning. In onze resolutie vragen we de Vlaamse Regering om het huidige ondersteuningsaanbod te versterken. Er is nood aan fysieke en psychologische ondersteuning en aan vorming. Dat geldt voor de persoon met jongdementie, zijn of haar mantelzorger(s) én de naaste omgeving. Denk bijvoorbeeld aan vorming van de diensten oppas-hulp, familiegroepen, lotgenootgroepen of buddy-werkingen.”

Het voorstel van resolutie werd al goedgekeurd in de commissie Welzijn in het Vlaams Parlement. De plenaire stemming volgt binnenkort. Daarna ligt de bal in het kamp van de regering, meer bepaald bij de minister van Welzijn. “Ik roep de minister op tot doortastend beleid. Deze problematiek is te ernstig om de kop in het zand te steken”, aldus Persyn.

N-VA werkt verder aan pensioenhervorming

De enorme verschillen tussen de pensioenstelsels van ambtenaren, zelfstandigen en werknemers zijn vandaag nog moeilijk uit te leggen. Daarom streeft de N-VA er binnen de regering naar om de verschillende pensioenstelsels naar elkaar toe te laten groeien.

De N-VA wil een pensioensysteem dat de koopkracht van alle gepensioneerden op peil houdt, zonder een strop te zijn rond de nek van de volgende generaties. Dat kan alleen als we collectief een inspanning doen. In een situatie waarbij iedereen naar de anderen wijst, zullen we uiteindelijk allemaal bedrogen uitkomen.

Solidariteit

Zonder hervormingen worden de pensioenen een steeds grotere last op de schouders van de actieve bevolking. Bovendien zou ook de kloof tussen de pensioenstelsels steeds groter worden, omdat de ambtenarij vandaag veel hoger is opgeleid en betere lonen krijgt. Daarom, bijvoorbeeld, worden de studiejaren van ambtenaren niet langer automatisch meegerekend als gewerkte jaren voor hun pensioen. Net als werknemers en zelfstandigen moeten zij die studiejaren regulariseren via een bijdrage. Anderszids komt er een aanvullend pensi-

oen voor contractueel overheidspersoneel, omdat er vandaag soms grote discrepanties zijn tussen vastbenoemde ambtenaren en contractuelen, hoewel ze hetzelfde werk doen.

Ook op het vlak van de pensioenbedragen zijn er soms moeilijk uit te leggen verschillen. Het gemiddelde pensioen van een zelfstandige bedraagt minder dan 1 000 euro. Een werknemer heeft gemiddeld minder dan 1 200 euro. En bij de ambtenaren wordt het gemiddelde naar boven getrokken door pensioenen van 3 500 euro bruto en meer. Een inspanning vragen aan de hoogste pensioenen mag daarom geen taboe zijn, vindt de N-VA. Er moet dus niet alleen solidariteit zijn tussen de actieven en de gepensioneerden, maar ook tussen de gepensioneerden onderling, tussen de hoge en de lage pensioenen.

Elke gewerkte dag moet lonen

De regering heeft intussen de mini-

mumpensioenen van werknemers en zelfstandigen opgetrokken. De bedragen waarop je na een volledige loopbaan recht hebt, gingen omhoog met 97 euro per maand (+9 procent) voor alleenstaande werknemers en 160 euro per maand (+15 procent) voor alleenstaande zelfstandigen. Het verder verhogen van de minimumpensioenen voor mensen met een volledige loopbaan blijft een belangrijk aandachtspunt binnen de pensioenbegroting. Voor de N-VA moet de focus ook liggen op de echt gewerkte jaren, en moet de langdurige gelijkstelling via werkloosheid of bruggpensioen worden teruggedrongen. Iedere gewerkte dag moet lonen, ook voor uw pensioen.

Dit is de eerste regering in lange tijd die de pensioenen hervormt. Dat is niet altijd makkelijk. Mensen moeten langer werken en sommige beloften uit het verleden blijken niet meer haalbaar. Belangrijke en ingrijpende hervormingen zoals de invoering van het puntensysteem zitten nog in de wachtkamer, en het werk is dus niet af. Het resultaat moet een meer gelijke behandeling van alle gepensioneerden zijn. En zekere pensioenen voor iedereen.

Geen Vlaamse Sociale Bescherming meer voor Brusselse Vlamingen

De Brusselse regering wil de Brusselaars verplichten zich aan te sluiten bij de Brusselse Sociale Bescherming. Dat zou betekenen dat de Brusselse Vlamingen niet meer kunnen aansluiten bij het volledige pakket van de Vlaamse Sociale Bescherming. “Dat gaat flagrant in tegen de belangen van de Brusselse Vlamingen”, vindt Brussels parlementslid Liesbet Dhaene.

De Vlaamse Sociale Bescherming geeft mensen die veel zorg nodig hebben een maandelijks zorgbudget. Daarmee kunnen ze zelf de zorg organiseren die ze nodig hebben. De basis van die sociale bescherming is de Vlaamse zorgverzekering, die al sinds 2001 bestaat. Die verzekering is in Vlaanderen verplicht. Maar in Brussel

heid. Daarmee zag de Vlaamse Sociale Bescherming het licht.

Brusselse Sociale Bescherming

Ook Brussel kreeg deze sociale bevoegdheden toegekend en wil daarmee een Brusselse Sociale Bescherming uitbouwen, mét een Brusselse zorgverzekering. “Dat is

Brusselse Sociale Bescherming evenveel voordelen zal bieden als de Vlaamse. Er zal in Brussel alvast geen sprake zijn van een eigen ‘zorgbudget’, maar enkel van een terugbetaling van zorgdiensten.

Geen keuze

“Het zou logisch zijn dat de Brusselse regering de aansluiting bij een sociale bescherming weliswaar verplicht maakt voor elke Brusselaar, maar dat ze hem of haar vrij laat kiezen tussen de Vlaamse Sociale Bescherming en de Brusselse Sociale Bescherming”, zegt Dhaene. Maar de Brusselse ministers Céline Fremault (cdH) en Pascal Smet (sp.a) willen de Brusselaars verplichten zich aan te sluiten bij de Brusselse Sociale Bescherming. “Ook diegenen die al aangesloten zijn bij de Vlaamse zorgverzekering. En ook diegenen die meer vertrouwen hebben in de Vlaamse dan in de Brusselse Sociale Bescherming. De Vlaamse Sociale Bescherming zal voor hen enkel een ‘aanvulling’ zijn. Hoe dat er concreet gaat uitzien, is één groot vraagteken.”

Misbruik van bevoegdheden

Bovendien kan je je afvragen wat de overlevingskansen van de Vlaamse Sociale Bescherming in Brussel zijn als alle Brusselaars verplicht worden om bij de ‘concurrerende’ Brusselse Sociale Bescherming aan te sluiten. “Het is een doorn in het oog van de Franstaligen dat Brusselse Vlamingen dankzij Vlaanderen een ruimere sociale bescherming zouden krijgen dan andere Brusselaars”, legt Liesbet Dhaene uit. “Daarom misbruikt Brussel zijn eigen bevoegdheden om het Vlaanderen onmogelijk te maken zijn beleid in Brussel uit te rollen. En dat met volle steun van de Vlaams-Brusselse meerderheidspartijen Open Vld, sp.a en CD&V. Ze hebben liever dat alle Brusselaars minder krijgen dan een Brusselse Vlaming die meer krijgt.”

Liesbet Dhaene: “Het is een doorn in het oog van de Franstaligen dat Brusselse Vlamingen een ruimere sociale bescherming krijgen dan andere Brusselaars.”

biedt Vlaanderen haar op vrijwillige basis aan. Enkel Brussel kan de Brusselaars immers verplichten zich aan te sluiten bij een zorgverzekering.

Na de zesde staatshervorming werd de Vlaamse zorgverzekering aangevuld met de nieuwe sociale bevoegdheden, zoals de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Die is sinds 2017 een regionale bevoegd-

op zich geen slechte zaak. Want een zorgverzekering voor alle Brusselaars is enkel mogelijk als Brussel er zelf ook een aanbiedt. Wallonië biedt zijn gloednieuwe zorgverzekering daar namelijk niet aan”, zegt Dhaene.

Zo’n project is voor een klein gewest als Brussel financieel heel zwaar om dragen. Het is daarom bijzonder twijfelachtig of de

Koerden als wegwerpmateriaal?

De Turkse inval in de Noord-Syrische enclave Afrin dreigt van de Koerden weer het kind van de rekening te maken. N-VA-parlementsleden houden het thema actief op de agenda. Daar zijn veel goede redenen voor.

Vlaams-nationalisten koesteren traditioneel veel sympathie voor dat grootste volk zonder land, het Koerdische. De N-VA zet die traditie actief voort. In het Vlaams Parlement vooral via Karim Van Overmeire en Jan Van Esbroeck. En in het federale parlement houdt Peter De Roover de vinger aan de Koerdische pols.

De Turkse inval in het door Koerden bestuurde Afrin (Noord-Syrië) op 20 januari wekte dan ook veel verontwaardiging in N-VA-kringen. De Roover voelde minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders (MR) daarover meteen aan de tand, met de vraag de druk op Turkije mee te helpen opvoeren om de agressie zo snel mogelijk te doen stoppen.

Complexe situatie

De toestand in Syrië en het Midden-Oosten is behoorlijk complex. “Wie die in zwart-wittermen wil voorstellen, vervalt al snel in karikaturen. Neen, de Koerden zijn zeker niet altijd koorknappen en ja, Turkije speelt een té belangrijke regionale rol om alle banden blindelings door te snijden”, meent De Roover. Toch mogen we volgens hem ook na zeven chaotische jaren van Syrische burgeroorlog enkele basisfeiten niet vergeten.

De Koerden zijn op het terrein onze belangrijkste en onmisbare bondgenoten in het bestrijden van Isla-

mitische Staat (IS). Dat de Turken nu minstens onofficieel een beroep doen op islamistische milities bij de aanval op de Koerden maakt het beeld wel erg wrang.

Etnische zuivering

De Turkse president Erdogan beroept zich voor zijn aanval op het recht op verdediging van het eigen grondgebied en maakt zo van het internationaal recht een lachertje. De Koerdische overheid in Noord-Syrië viel het Turkse grondgebied nooit aan.

“De internationale steunbetuigingen aan de Koerden bleven erg lauw”, stelt Kamerfractievoorzitter Peter De Roover vast.

De Turkse agressie veroorzaakt bovendien een humanitaire ramp in het relatief rustige en behoorlijk bestuurde Afrin, omringd door een verder totaal verscheurde regio. Terecht hekelde Reynders’ Franse ambtsgenoot het ‘toevoegen van een oorlog aan een oorlog’. Uit vele verklaringen van Turkse zijde blijkt dat er zelfs een etnische zuivering wordt beoogd. Erdogan wil de Koerdische meerderheid in

Afrin breken door er niet-Koerdische vluchtelingen vanuit Turkije te vestigen. Door deze operatie dreigt er juist een nieuwe massale vluchtelingenstroom op gang te komen.

“De Koerden zijn op het terrein onze belangrijkste en onmisbare bondgenoten in het bestrijden van IS.

Geen visie

“De internationale steunbetuigingen aan de Koerden bleven erg lauw. En wat achter deze zaak steeds schrijnender aan de oppervlakte komt,” merkt De Roover op, “is het totale gebrek aan visie op

de chaos in het Midden-Oosten waarvan de Verenigde Staten en Europa blijk geven. Rusland, Iran en Turkije vullen het vacuüm al te graag op.”

En de Koerden? Die dreigen weer eens het gelag te betalen. Om al die redenen weigert de N-VA mee te doen aan het pijnlijke stilzwijgen.

Jong N-VA steunt de landbouwer

De nationale afdelingsraad van Jong N-VA keurde recent de visienota van de werkgroep Landbouw unaniem goed. “Wij willen dat de landbouwer netto meer overhoudt voor zijn noeste arbeid”, zegt Pieter-Jan Verhoye, die de werkgroep voorzit en zelf een boerenzoon is.

“Jong N-VA vindt het belangrijk dat de landbouwsector in Vlaanderen meer weerbaar en duurzaam wordt. Om dat te bereiken, moeten we de economische positie van de landbouwer verstevigen. Niet alleen in de lange, maar ook in de korte keten”, aldus Pieter-Jan. In de korte keten verkoopt de landbouwer rechtstreeks aan de consument, bijvoorbeeld via hoevewinkels of voedselabbonnementen. Op die manier kan hij de tussenspelers in de lange keten omzeilen.

N-VA-afdelingen kunnen in de aanloop naar de lokale verkiezingen concrete voorstellen doen om die korte keten ook vorm te geven in de eigen gemeente. “We denken dan bijvoorbeeld aan het faciliteren van groepsaankopen van automaten, of aan de (co)organisatie van boerenmarkten”, illustreert Pieter-Jan.

Eerlijke handelspraktijken

Jong N-VA is zich ervan bewust dat de grootste horde in de lange keten ligt. Dat zijn alle schakels die tussen de landbouwer en de consument staan. “Een aardappel van bij de boer passeert veel tussenpersonen voordat die op het bord van de consument belandt”, legt Pieter-Jan uit. “De winstmarge van de boer is daardoor zeer klein, en in bepaalde periodes zelfs negatief. We moeten daarom de economische positie van de landbouwer in zowel de korte als lange keten verstevigen.”

Daarbij is volgens Jong N-VA een centrale rol weggelegd voor producentenorganisaties (PO's). Dat zijn organi-

saties die boeren verenigen aan de aanbodzijde. Momenteel kunnen één particuliere boer of een kleine groep boeren gemakkelijk uit elkaar worden gespeeld door oligopolies, kleine groepen van grote spelers aan de vraagzijde. “Zonder te willen evolueren naar logge en zware coöperaties, moeten PO's meer zijn dan louter

logische kant van het verhaal. “De economische en ecologische aspecten gaan hand in hand”, verduidelijkt Pieter-Jan. “Zonder een leefbaar businessmodel zal de landbouw in Vlaanderen verdwijnen. En daardoor riskeert de ecologische impact van de landbouw globaal gezien te vergroten. De economische aanbodpositie van

De boerenmarkt is een vorm van korte keten: je koopt er rechtstreeks van de landbouwer.

informatiedoorgeefluiken. Ze zouden bijvoorbeeld een vertegenwoordiger kunnen afvaardigen om over de prijs te onderhandelen met de sterke afnemers”, aldus Pieter-Jan. “Daardoor kan de landbouwer terug een prijszetter worden in plaats van een prijznemer.” Bovendien moet een effectieve, afdwingbare wetgeving waken over eerlijke handelspraktijken tussen de afnemers en de particuliere boeren.

Duurzaam en ecologisch verantwoord

Daarnaast hebben de N-VA-jongeren ook blijvende aandacht voor de eco-

de Vlaamse landbouwer versterken is dus de beste garantie op een duurzame, ecologisch verantwoorde landbouw.”

Tot slot is de instandhouding van de landbouwsector cruciaal voor het karakter van plattelandsgemeenten. Landbouwers een toekomstperspectief geven zal ervoor zorgen dat er geen spookdorpen ontstaan in Vlaanderen. “We gaan daarom in gesprek met de N-VA om deze visienota effectief te verwezenlijken”, besluit Pieter-Jan.

Jan van de Beek

“De staat is in de eerste plaats verantwoordelijk voor haar eigen burgers”

Nederlander Jan van de Beek is wiskundige en antropoloog. Zijn studies over de economische en maatschappelijke kostprijzen van immigratie leverden hem de banbliksems op van welkend Nederland. Zelf ijvert hij in de eerste plaats voor een evenwichtig debat zonder taboes.

U schetst een somber toekomstbeeld: de verzorgingsstaat wordt onhoudbaar bij ongecontroleerde immigratie. Wat kunnen we doen om de verzorgingsstaat te redden?

“Niet alle migranten vormen een belasting voor de verzorgingsstaat. In Nederland hebben migranten uit Westerse landen en Zuidoost-Azië vaak een gunstige verhouding tussen werk en uitkering. Mensen uit West-Azië en Afrika doen het op dat punt slecht, zeker als ze uit typische asiellanden komen. Mede daarom vind ik dat het recht op asiel moet worden beperkt tot geografisch Europa. In andere regio's moeten lokale asielsystemen worden opgezet. We moeten stoppen om onszelf als eindverantwoordelijke te zien voor het humanitaire leed in de wereld. Het is immoreel om niet ook naar het economische aspect te kijken. Om kansarme migranten keihard te laten concurreren met de laagstbetaalden om dezelfde laaggeschoolde banen en uitgeholde sociale voorzieningen. De staat is in de eerste plaats verantwoordelijk voor haar burgers, niet voor alle aspirantmigranten.”

Als antropoloog heeft u ook oog voor het belang van identificatie

voor integratie. Hoe schat u de culturele impact van immigratie in?

“Ik geloof niet in van boven opgelegde integratie. De waardesystemen van mensen worden in hun jeugd gevormd en mensen kunnen uit zichzelf wel veranderen, maar je kunt dat niet afdwingen. De multiculturele samenleving is leuk, zolang het beperkt blijft tot het culinaire of andere vrijblijvende cultuuruitingen. Echter, bij conflicterende en concurrerende waardesystemen ontstaat er een risico voor de sociale cohesie en de stabiliteit van de liberale democratie. Waarschijnlijk is beperkte migratie met selectie op opleidingsniveau het meest praktische middel om integratie te waarborgen.”

Uw verklaringen vallen niet altijd in goede aarde. Wat kunnen ‘andersdenkende’ studenten en wetenschappers doen om gehoord te worden, gezien de ideologische eenvormigheid in de academische wereld?

“Mensen zien wellicht niet graag dat hun wereldbeeld wordt aangetast. Dat verklaart mogelijk die weerzin voor onwelgevallige feiten. Vrijwel nergens is de ideologische eenvormigheid zo erg als bij de faculteiten sociale wetenschappen. Dus mensen die geïnteresseerd zijn in de maatschappij, moeten die woestijnen van ideologische eenvormigheid betreden en vrij hun ideeën uiten. Vooral niet bang zijn. Dan zal die pseudoprogressieve hegemonie vanzelf minder worden. Overigens krijg ik ook veel bijval, van rechts tot links, al blijven velen om allerlei redenen onder de radar. Ik hoop dat meer mensen zich vrij gaan voelen om te zeggen wat ze vinden, zodat het debat evenwichtiger wordt.”

Jan van de Beek: “We moeten stoppen onszelf te zien als eindverantwoordelijke voor het humanitaire leed in de wereld.”

Jongste gemeenteraadslid in Gent én lid van de nationale rugbyploeg

Geertrui Vercaemer (24) legde op 22 januari de eed af als nieuw gemeenteraadslid in Gent. Ze werd meteen de jongste op de gemeenteraadbanken en zal zich voornamelijk inzetten voor iedereen die dag en nacht in de weer is in sportclubs, het onderwijs en de jeugdbeweging.

In haar vrije tijd speelt Geertrui rugby en maakt ze zelfs deel uit van de nationale ploeg. "Rugby is de perfecte teamsport en ik kan mij er volledig in uitleven", zegt ze zelf. "Ik heb er ook leren omgaan en samenwerken met verschillende karakters, en dat kan ik in de politiek ook wel gebruiken."

Aalst schakelt hulp in van inwoners om 'grootste boekenkast van de stad' te vullen

AALST
De blikvanger van het nieuwe bibliotheek- en Academiegebouw Utopia wordt de grootste boekenkast van Aalst. De stad lanceert nu een oproep naar alle Aalstenaars om een boek te schenken.

Elf meter hoog en acht meter breed, zo groot wordt de boekenkast van Utopia. Vanop de graanmarkt zal je de kolos door het venster kunnen bewonderen. Er zijn 10.000 boeken nodig om de kast te vullen. "We roepen elke Aalstenaar op om een boek te schenken", zegt schepen van Bibliotheken Karim Van Overmeire (N-VA). "Zo willen we komen tot de gemeenschappelijke boekenkast van alle inwoners. Dat past in het opzet om van Utopia de huiskamer van alle Aalstenaars te maken."

© Het Nieuwsblad, 30/01/2018

Ook schepen Karim Van Overmeire (N-VA) levert zijn bijdrage. Hij kiest, niet geheel onverwacht, voor 'De Leeuw van Vlaanderen' van Hendrik Conscience.

Darya Safai versterkt de N-VA

Op de nieuwjaarsreceptie van N-VA Lubbeek stelden Vlaams minister Ben Weyts en staatssecretaris Theo Francken vrouwenrechtenactiviste Darya Safai voor als lid van de N-VA.

In 1999 vluchtte Darya voor het Iraanse regime. Ze gooide haar hoofd-
doek af en bouwde in Vlaanderen een succesvol leven op als geëngageerde vrouw, moeder en tandarts. Welkom in onze partij, Darya!

N-VA Brugge: de Smaakmakers!

Omwille van de heraanleg van 't Zand verhuisde de Brugse zaterdagmarkt noodgedwongen naar de Beursite. Met een gevoelige daling van de inkomsten voor de handelaars tot gevolg ...

N-VA Brugge stelt daarom voor om het standgeld tijdelijk te verminderen. De N-VA heeft immers een hart voor de markt en respect voor al wie werkt en onderneemt. De afdeling in Brugge stak de marktkramers alvast een hart onder de riem met gepersonaliseerde zoutvaatjes. Die deelt ze ook uit tijdens de talrijke huisbezoeken in de stad.

Nepalese delegatie door Duffel

Eind vorig jaar bezocht een delegatie uit Nepal de gemeente Duffel. De bezoekers, die in Nepal de opbouw van de stad Dumre-Bhansar begeleiden na de vernietigende aardbeving van 2015, waren geïnteresseerd in hoe de gemeente de uitdagingen op ruimtelijk vlak aanpakt.

Duffels schepen Rita Bellens en N-VA-bestuurslid Krishna Regmi uit Grobbendonk gidsten de Nepalezen per fiets doorheen de gemeente.

Extra presentiegelden vloeien terug naar de burger in Wellen

In 2014 besliste de meerderheid in Wellen om de presentiegelden met bijna 50 procent te verhogen. Onbegrijpelijk in tijden van besparingen, vond de N-VA. Het afdelingsbestuur besliste daarom om de extra presentiegelden van hun eigen raadslid terug te laten vloeien naar de Wellenaar. En ze hielden woord: tijdens een valentijnsactie op het Dorpsplein deelde N-VA Wellen 115 rollen huisvuilzakken uit aan de inwoners.

Valentijnsactie N-VA Wellen

Op zaterdag 10 februari 2018 organiseert N-VA Wellen voor de derde keer 'Een Hart voor Wellen'!

- Waar? Tegenover het gemeentehuis op het gemeenteplein
- Wanneer? Zaterdag 10 februari van 10 uur tot 13 uur
- Wat? Een gratis borrel, warme chocomelk of chocolaatje bij een gezellige babbel
- Gratis rol huisvuilzakken: Dit jaar delen we aan de eerste 115 bezoekers met een bon een gratis rol huisvuilzakken van 44 liter uit.
- Meer informatie? Bekijk pagina 2 van dit huis-aan-huisblad

Gratis 1 rol huisvuilzakken van 44 liter (per gezin) bij afgifte van deze bon op de valentijnsactie van N-VA Wellen op 10 februari 2018 op het gemeenteplein.
(zolang de voorraad strekt)

BON

Levert varkenskop ons de burgemeester?

Op de traditionele Sint-Antoniusviering in Ranst verkoopt de vzw Millegemvrienden elk jaar offergaven. Dit jaar leverde vooral de verkoop van de varkenskop een felle bidstrijd op. Maar N-VA-fractievoorzitter en lijsttrekker Johan De Ryck haalde het van Open Vld-burgemeester Lode Hofmans. De varkenskop leverde 340 euro op. Er wordt al jarenlang gefluisterd in Ranst dat diegene die de varkenskop koopt de volgende burgemeester wordt. Dat is genoteerd!

Politiek zit in de familie bij de broers Geysen

De broers Kris, Bob en Luc Geysen zijn alle drie politiek geëngageerd. Ze komen alle drie op bij de gemeenteraadsverkiezingen, maar wel voor drie verschillende partijen. Kris (53) is de jongste en komt op voor de N-VA in Brecht. Momenteel is hij voorzitter van de provincieraad.

Kris, Bob en Luc Geysen komen respectievelijk op voor N-VA, CD&V en PVDA. "Onze ouders hebben ons altijd onze zin laten doen." FOTO VAN KRIS

Drie broers, drie lijsten

Bob, Luc en Kris komen op bij verkiezingen... maar wel voor verschillende partijen

Neem (gratis) met N-VA Stad Antwerpen deel aan de 10 Miles en steun het Berrefonds!

De 32ste editie van de Antwerp 10 Miles & Marathon vindt plaats op zondag 22 april. N-VA Stad Antwerpen zal opnieuw deelnemen met een enthousiaste delegatie lopers die al sportend geld wil inzamelen voor het goede doel.

Dat goede doel is dit jaar het Berrefonds. Met een herinneringsdoos, koestertkoffer, praatgroepen en nazorg biedt het fonds steun op maat aan ouders, broers en zussen die worden geconfronteerd met het verlies van een kindje.

Schrijf vandaag nog in!

Schrijft u zich in vóór 26 maart, dan

zorgt N-VA Antwerpen voor een groepsinschrijving én betaalt de afdeling uw inschrijfgeld.

Stuur dus snel een e-mail naar david.dogge@n-va.be met vermelding van:

- naam, adres, gsm-nummer, e-mail-adres en geboortedatum
- het traject dat u wenst te lopen: Marathon, 10 Miles, Short Run of Kids Run

- uw T-shirtmaat en de melding M/V (S, M, L, XL, man/vrouw)

U wilt een van onze lopers sponsoren?

Mail dan naar david.dogge@n-va.be en stort een bedrag naar keuze op rekeningnummer BE23 7512 0231 8091 van N-VA Stad Antwerpen met vermelding 'Goed doel 10 Miles 2018'.

N-VA zit nog steeds in de lift

Duizenden nieuwe leden

De ledenadministratie van de N-VA draait op volle toeren! De ledenhernieuwingscampagne loopt volop, en bovendien tekenden we begin februari het 2000ste nieuwe lid op. Nooit tevoren zetten zoveel nieuwe leden in één maand tijd de stap naar de N-VA.

Verlengde u uw lidmaatschap nog niet dit jaar? Stel het dan niet uit en betaal uw lidgeld met het overschrijvingsformulier dat u recent in uw brievenbus vond. Of neem contact op met de ledenadministratie via leden@n-va.be of op het telefoonnummer 02 219 49 30. U ontvangt dan snel uw lidkaart voor 2018.

TRAJECT 18

Vormingsdagen 'Effectief campagnevoeren'

In de laatste rechte lijn naar de lokale verkiezingen van 14 oktober 2018 organiseert het partijsecretariaat nog twee vormingsdagen voor afdelingen.

Onder het motto 'Effectief campagnevoeren' verwachten we op 18 maart in Mechelen (Technopolis) en 24 maart in Gent (ICC) telkens 450 lijsttrekkers, campagne- en communicatieverantwoordelijken. Op het programma staan onder meer debattrainingen, goede campagnepraktijken, verkiezingsadministratie en -wetgeving, politieke copywriting en praktische Facebookopleidingen.

Elke afdeling kan drie deelnemers afvaardigen. Inschrijven voor een van deze twee opleidingsdagen kan via de afdelingsvoorzitter.

N-VA ♥ uw gemeente

In de week van 14 februari deelden de lokale N-VA-afdelingen opnieuw honderdduizenden valentijnchocolaatjes uit aan de inwoners van hun gemeente. Wachtende pendelaars, winkelende voorbijgangers, rusthuisbewoners en zelfstandige ondernemers kregen zo een lekker chocoladen hart onder de riem.

Vlaamse medaillehonger op de Olympische Winterspelen

Negentig jaar geleden is het al dat een Vlaming een medaille won in een individuele discipline op de Olympische Winterspelen. In 1928 behaalde Robert Van Zeebroeck een bronzen medaille in het kunstschaatsen op de Spelen van Sankt-Moritz. Sindsdien bleven de olympische podiumplaatsen buiten het bereik van onze Vlaamse wintersporters. Al behaalde de genaturaliseerde Nederlander Bart Veldkamp wel brons op de 5 000 meter schaatsen in 1998 in Nagano.

Maar hoop gloort! Deze maand geven liefst 22 landgenoten het beste van zichzelf op de Olympische Winterspelen in het Zuid-Koreaanse Pyeongchang. Nooit was Vlaanderen sterker vertegenwoordigd op de Winterspelen. Wereldkampioen snowboarden Seppe Smits mikt op niet minder dan goud. Maar ook schaatsers Jelena Peeters en Bart Swings trekken met medaillehonger de pistes van de 1 500 en de 5 000 meter op. Kim Mey-

lemans, die vijfde eindigde op het WK skeleton (een vorm van sleeën) in het Duitse Königssee, is eveneens ambitieus. Dromen van een Vlaamse medaille lijkt gerechtvaardigder dan ooit.

De historisch grote delegatie Vlaamse wintersportatleten op de

Bart Swings, Jens Almey, Ward Petre en Kim Meylemans vertrokken vol ambitie naar Pyeongchang.

Spelen is een vrucht van het topsportbeleid van Vlaams minister van Sport Philippe Muyters. Minister Muyters maakte van competitieve topsport een speerpunt van zijn beleid. Zo investeert hij liefst 15,8 miljoen euro in topsport, waarvan 1,5 miljoen euro in wintersportinfrastructuur in Genk. De investeringen bieden de topsporters de kans zich optimaal voor te bereiden op grote toernooien zoals de Winter-

spelen. De ambitie is duidelijk: medailles binnenhalen voor Vlaanderen. En laat ons hopen dat we die ook effectief hebben wanneer u dit Nieuw-Vlaams Magazine in handen krijgt!

MEERWAARDE

De economische impact van een scheiding van staten

In de Europese politieke arena speelt de roep om regionale autonomie vandaag een grotere rol dan ooit tevoren. Maar de toenemende vraag naar regionale zelfstandigheid is allesbehalve een nieuw fenomeen. Meer nog: het aantal onafhankelijke staten is al sinds de tweede helft van de 20ste eeuw fors gestegen.

Waarom vond er in de 20ste eeuw een trendverschuiving plaats naar het uiteenvallen van landen? En kan een afscheiding de economische welvaart in nieuwe staten verhogen? *Exiteconomie* biedt

een overzicht van de belangrijkste politiek-economische antwoorden op deze vragen.

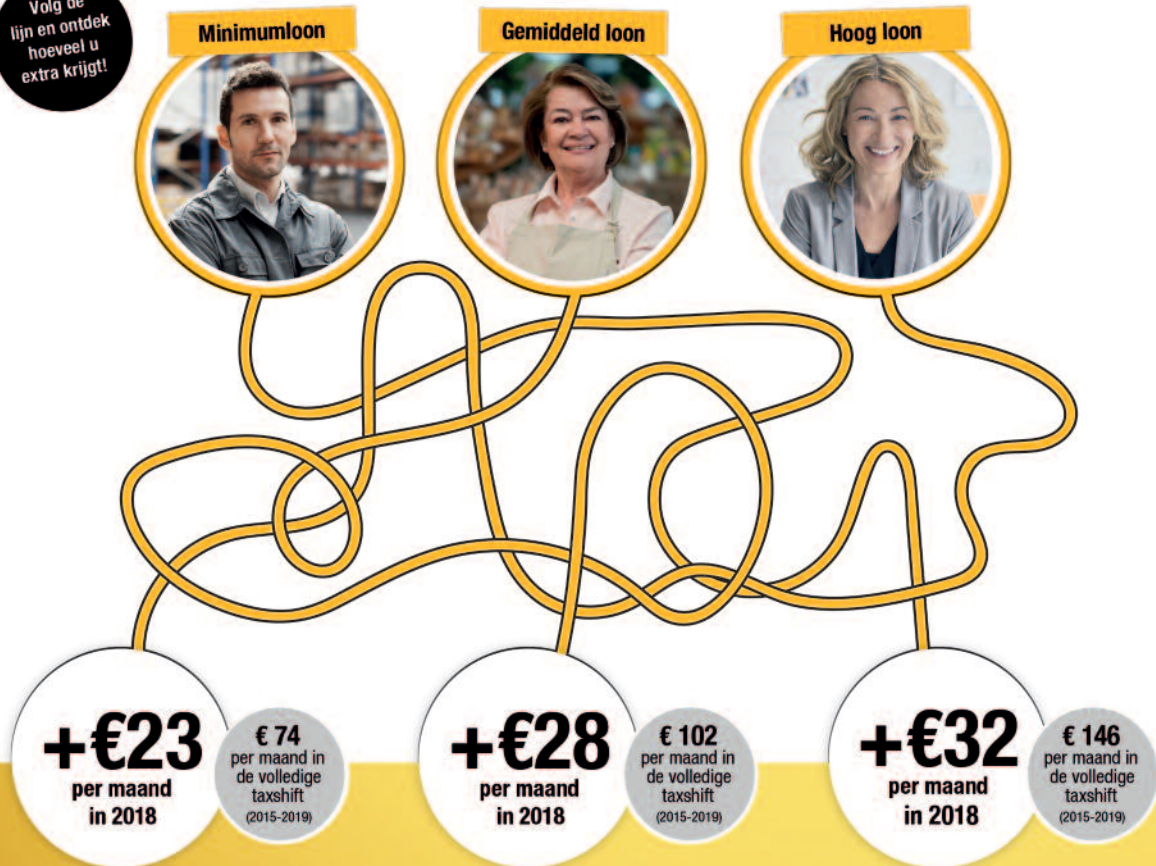
Jo Reynaerts en Jakob Vanschoonbeek, *Exiteconomie. De prijs van onafhankelijkheid*, Lannoo Campus, 24,99 euro.

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Exiteconomie*. Zij moeten wel het antwoord kennen op volgende vraag: **“Bij de oprichting van de Verenigde Naties waren er 51 onafhankelijke landen lid. Hoeveel zijn dat er vandaag?”** Stuur uw antwoord voor 8 maart naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Hoeveel helpt de taxshift u vooruit?

Volg de lijn en ontdek hoeveel u extra krijgt!

Meer nettoloon

Heeft u uw laatste loonbriefje al vergeleken met dat van vorig jaar? Ongetwijfeld vindt u daarop een aangename verrassing! Want dankzij de taxshift geniet **elke werknemer** sinds begin 2018 weer van meer nettoloon.

Meer koopkracht

De stijgende lijn zet zich trouwens ook volgend jaar door. Vanaf januari 2019 mag u opnieuw wat **extra nettoloon** bijschrijven. Een goede zaak voor u. Maar ook voor onze handelaars. Want als u meer geld kan besteden, kunnen zij verder groeien en bloeien.

Meer welvaart

Wie een gemiddeld loon heeft, gaat er tegen 2019 zo'n 102 euro per maand op vooruit in vergelijking met 2014. Voor de laagste lonen is dat 146 euro per maand of meer dan een **extra maandloon** per jaar. Hoge verdiemers genieten in totaal van 74 euro netto extra per maand.

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Maarten Debruyne, Michaël Devoldere, Jeroen Dujardin, Jan Hellemans, Stefaan Huysentruyt, Jong N-VA, Xavier Lesenne, Joachim Pohlmann, Joris Sterckx, Jan Van Camp, Olivier Van Raemdonck, David Vandekerckhove.

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1, 9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© iStock - © iStock - © Thinkstock

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 16 februari 2018.

Wenst u onze wekelijkse digitale nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws

 [facebook.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie)

 volg @de_NVA op Twitter

 @de_NVA op Instagram

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

“ *Het Eurostadion is dood.
Leve de renovatie van het
Koning Boudewijnstadion!* ”

Brussels parlements lid
Johan Van den Driessche
wil dat het Koning
Boudewijnstadion wordt
omgebouwd tot een hip
stadion voor topatletiek
en ploegsporten.